

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. III. Deus triumphare facit potentiam gratiæ suæ de impotentia naturæ in S. Joachim, & S. Anna, parentibus Sanctissimæ Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

Si Sanctissima Virgo ipsorum Filia trahit omnem gloriam suam ex eo, quod sit Mater proprii Filii DEI, uti affirmat sanctum Evangelium, Panegyrim ipsius efformans nobis paucis hisce verbis: *De quâ natus est JESUS, qui vocatur Christus.* Et si S. Thomas asserit nobis, quod dimetiendo ipsius excellentias juxta hanc dignitatem, inveniamus hinc quandam infinitudinis speciem; nonne eadem ratione philosophandum est circa Sanctos Joachim & Annam, & dicendum, omnem ipsorum gloriam consistere in hoc, quod sint Pater & Mater Sanctissimæ Virginis, eoque per illam tantâ potantur felicitate, ut posteritati suæ accenseant, filiisque suis annumerent ipsum Filium DEI; tandemque omnes Christianos ratione quâdam æstimare possint tan-

quam gloriosam suam progeniem & posteritatem; quodque si ipsorum magnitudinem dimetiri velimus ex nobili hoc munere, conspecturi hic sumus sublimitatem, quæ transcendat id omne, quod noster concipere & comprehendere potest intellectus.

Macrina, quæ erat Virgo quinquaginta octo numerans annos, magnâ demulcebatur voluptate intelligens tam eximia, tam sublimia Sanctæ Annæ præconia, sibi persuadens, ipsam ejusdem secum fuisse ætatis, quando Sanctissimam Virginem peperit; & exoptans hujus prosecutionem colloqui, interrogavit me, quare voluerit DEUS progigni Matrem Salvatoris è parentibus tantæ senectutis, iisdemque sterilibus; & ecce, quid noster Viator & Comes respondit ipsi.

ARGUMENTUM.

DEUS triumphare facit potentiam gratiæ suæ de impotentia naturæ in Sancto Joachim & Sanctâ Annâ, parentibus Sanctissima Virginis.

ARTICULUS III.

Rupertus, lib. 1. de gloria Filii DEI plures eximii viri, nati è parentibus sterilibus.

Nunquam opera gratiæ conspiciuntur magis evidentia, magisque potentia, quàm quando magis evidens est impotentia naturæ. Dubitari non potest, quin Sanctissima Virgo opus sit gratiæ, quando na-

sci conspicitur è parentibus tum senibus, tum sterilibus, id est, duplici ratione impotentibus secundum naturam. Rupertus Abbas admodum ingeniosè observavit, quod quando DEUS locupletare voluit sæcula præterita, nativitate

hominum præclarorum & insignium, qui illis honori essent, progenerari voluerit illos è Matribus sterilibus, ut toti mundo magis clarè constaret, ipsos dona & munera esse solius suæ gratiæ, & non effectus ac opera naturæ. Isaac ex illustrissimis Patriarchis non minimus, nonne natus est ex Sarâ, quæ sterilis erat? Jacob ipsius filius, in omnibus scripturis veteris Testamenti ita decantatus, & Pater omnium filiorum Israël, nonne progenitus est ex Rebeccâ, quæ similiter sterilitate laborabat? Antiquus Joseph, celeberrimus ille Ægypti Pro-Rex, quem appellabant Salvatorem mundi, nonne filius est Rachelis, quam diuturna divexabat sterilitas? Samuel illustris hic Propheta, qui unxit Saul in primum Israël Regem, ipsumque coronavit, nonne datus est per miraculum ad preces Annæ Matris suæ, quæ sterilem sese deplorabat? Et Samson hoc fortitudinis prodigium, qui toties liberavit populum Israël è tyrannide Philistinorum, nonne prognatus est quoque è Matre sterili! Tandem Sanctus Joannes Baptista, maximus ille internatos malicorum, id attestante ipso Salvatore nostro, nonne progenitus est è Matre sterili, & annis admodum provectâ, Sanctâ nimirum Elisabeth?

Nasci ex Matre sterili, est magnum

Consideratio, quam desuper instituit Rupertus, mihi videtur pulcherrima. Videte, dicit ipse,

quomodò DEUS progigni volens Filium suum Unigenitum è Virginitate alicujus puellæ, quæ miraculorum omnium est maximum, disponere voluerit mundum ad id credendum, dum ante ipsum tot insignes viros, qui illum figurabant, voluit progigni è sterilitate patrum suorum: Siquidem magna proportio est sterilitatem inter & Virginitatem, cum utraque pari ratione sit infœcunda; consequenter credetur facilius, JESUM Christum natum esse ex Virginitate Matris purissimæ, quando videbitur, MARIAM natam esse ex sterilitate duplici Sancti Joachim, & Sanctæ Annæ parentum suorum.

Verùm quâ ratione disposuit DEUS terram hanc inutilem & sterilem ad producendum fructum tam perfectum, qualis erat MARIA Mater DEI? In primis, cum viderent se steriles in progignendis pigrioribus, studuerunt invicem hujus sese reddere fecundissimos in bonis operibus, collocantes omnem vitam suam in jejuniis, in orationibus, in Eleemosynis, procul remoti à probrosâ & stolidâ avartitiâ eorum, qui videntes privatos se prolibus, quas bonorum suorum relinquunt hæredes, magnam satagunt coacervare divitiarum molens, sive quòd cum non possint amorem suum devovere prolibus, hunc suis impendant facultatibus, pro eo, quod

con-

sed nasci
Virgine, d
adhuc ma-
jus.

S. D
nus
de N
Vi
Jo
& A
rig
ster
sua
mis

Quid amo
re debeat
qui proli-
bus carere

S. V
Fer
de
Vir

consecrare ipsum totum deberent DEO, five quod, cum sperare non possint aliud fulcimentum in senectute sua, id inventuros se sperent in thesauris suis. Hi cæci sunt non sequentes consilium Evangelicum ipsis datum: Facite vobis amicos de Mammonâ iniquitatis, id est, vestris divitiis, distribuendo illas pauperibus & egenis, ut, cum defeceritis, recipiant vos in æterna tabernacula.

Secundò considerantes se velut arbores aridas usque ad radicem, studuerunt irrigare sterilitatem suam abundantia lacrymarum suarum, probè gnari, quòd lacrymæ cordis contriti atque humiliati sint velut pluvia cæli conferens fecunditatem illi, quidquid irrigaverit.

S. Damascenus Artic. 1.
de Nativ. B.
Vig. S.
Joachim &
S. Anna irrigarunt sterilitatem suam lacrymis suis.

Hinc S. Joannes Damascenus comparat illos duobus turturibus usitatum est perpetuò gemere quorumque tam fidelis est amor, ut nunquam sese longius ab invicem separent. Sancta Anna plorabat in horto suo, & Sanctus Joachim in monte, ipsorumque lacrymæ, quæ eodem dimanabant fonte, ascenderunt simul in cælum, ut conjunctim sese præsentarent ac sisterent coram DEO.

S. Vincent. Fer. serm. 1.
de Nativ. B.
Virg.

S. Vincentius Ferrerius considerans has aquas, videre se putat, quod scriptum est in Genesi: Spiritus DEI ferebatur super aquas. Per Spiritum DEI intelligit Sanctum Gabrielem Archangelum, qui est spiritus missus à DEO; fere-

batur is super aquas, quando consolatus est illos in lacrymis suis, certò annuntians & asseverans ipsis, suas esse exauditas preces, suaque vota ac desideria fore adimplenda. O DEUS! quanta est potentia lacrymarum, cum descendere faciant Angelos de cælo, qui suas inveniunt delicias in luctu ac plantu cordis afflicti! Quanta igitur ipsarum est sublimitas; cum habeant schalas, quibus ascendant usque ad Thronum DEI, numquam repellentis illas? Quanta est igitur ipsarum virtus, cum obtineant semper, quod anhelant? Et tamen non est, qui anhelet illas.

Mira potentia lacrymarum.

Evangelium frustra nobis dicitur Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur; mundus huic esato neutiquam suum præbet annutum; illi, qui accupantur felicitatem, seque student reddere beatos, uti faciunt plerique mundo astectæ, non amant ploratum, sed potius abhorrent, non nisi ridere volentes & voluptatibus indulgere: hoc non est, quod careant dono lacrymarum, cum miseræ mundanæ in abundantia has illis subministrant; verùm lacrymæ hæ sunt, quæ non nisi miseros efficiunt & infelices: sunt autem & alia, quæ efficiunt beatos, quæ que vertuntur in gaudium; hæ dimanant è cælo, & pretiosa sunt munera DEI; si quis harum cognosceret valorem, mallet illarum unicam,

Sunt lacrymæ, quæ faciunt miseros, & sunt, quæ faciunt beatos.

unicam, quàm cunctas mundi consolationes Antiqui idololatræ finxerunt, Venerem suam, Matrem impudicitiarum, natam esse ex mari; si insinuare per hoc volebant, quod tota submersa sit ipsa in amaritudinibus ac procelis, figmentum non esset, cum ipsissima sit veritas, nihilque hoc verius. Sed dicere, quod MARIA, Mater ipsiusmet puritatis, orta sit ex rore cæli, copiosis nempè parentum suorum lacrymis, amabilissima quoque est veritas; siquidem si Sanctus Joachim & Sancta Anna non minus abundanter quàm perseveranter plorassent, potiti fuissent nunquam æterno hoc gaudio, quod dederint DEO Matrem, & sibi ipsis Filiam prorsus divinam, totique mundo suæ principium felicitatis.

Vanitas ridicula.

Sylvius, qui non admodum hoc discursu oblectabatur, persuasus, nimis abjectum hunc esse, nimisque alienum à magnis, quas nunquam non in mente suâolvebat, idæis & imaginationibus circa majorum suorum gloriam, intercipit verba, & voce aliquantisper iracundâ; videtur mihi, inquit, parùm expertos vos esse in concinnandis virorum illustrium & præcellentium elogiis, nunquam credidero, multum laudis attribui illis, quorum sanguinem in venis meis circumferte, mihi honor est, si spargatur, magnos fuisse ipsos ploratores; æstimo virtutes, quæ

splendorem gerunt, & splendere faciunt homines oculis posteritatis suæ. Mihi parens erat. . .

Bona verba, quaeso, mi Domine, inquebat Viator & Comes noster subito interpellans eum; sinamus requiescere parentes tuos in pace, nos loquimur hic de illis Sanctissimæ Virginis; an nôsti, cur verba faciam de ipsorum lacrymis? invenio illas adeò conspicuas maximis quibusque virtutibus, quæ possint illos immortaliter consecrare hominum memoriæ, volebam facere, sicut illi, qui, cum oculos non habeant satis firmos ad aspiciendum solem in Majestate proprii sui luminis, conantur saltem aspicere illum in pelvi aquis plenâ. Proposui ab initio lacrymas Sancti Joachim & Sanctæ Annæ, veluti ad temperandum splendorem aliarum, quibus resurgent, virtutum. quas tibi exponere statuebam animo, & deinceps exponam. Videbis ibi ipsorum fidem, ipsorum spem, ipsorum amorem erga DEUM, ipsorum humilitatem, ipsorum jejunia, ipsorum Eleemosynas, ipsorum charitatem erga proximum, ipsorum hospitalitatem, ipsorum patientiam in injuriis, ipsorum mansuetudinem. Sed hoc est nimium pro unâ vice, interpellat pro more suo Sylvius satis asperè, velle videre illas magis distincte, & successive unam post alteram.

Id ipsum volo, reponit Viator, sed

Exod.
Quid
ficer
ardens
quem
Moyse

Cur sem
fiat de la
cymis
Aoran.

S. Hiero-
mus a
Joanne
Landsp
gium
2. in Fe
S. Ann

Virtute
fortman
corpore
Sanctor

sed facienda tibi hinc primùm est admonitio, quæ facta est Moyfi, quando aspexit à longè rubum ardentem & non combustum, cui cum propiùs accodere vellat ad aspiciendum melius hoc prodigium, acclamatum fuit è cælo: Ne appropies huc; Solve calceamentum de pedibus tuis: locus enim, in quo stas, terra sancta est: Non dicitur illi, quòd rubus sit sanctus, quia de hoc non dubitabat; sed dicitur illi, quòd terra illum portans & circumdans sit sancta, & hoc ipsi non ita exploratum erat. Sanctus Hieronymus exponit hoc mysterium, dicitque nobis, quòd rubus ardens significaverit Sanctissimam Virginem, portantem proprium Filium DEI in castissimo

linu suo, quòdque terra producens & circumdans hunc rubum fuerit imago parentum hujus Matris Virginis; ipsi terra sancta sunt quam non oportet tangere nisi cum reverentiâ & loquens in specie de Sanctâ Annâ dicit: *Hec est terra sancta, qua rubum ardentem, sed incombustum permanentem germinavit.* Oportet ergo appropriare terræ tam sanctæ, non nisi cum maximâ & profundissimâ reverentiâ; id est oportet humilem esse & docilem, quicumque considerare voluerit eximias Sancti Joachim, & Sanctæ Annæ virtutes. *Ausculata me cum quiete & silentio, explanabo tibi illas, & incipio à præcipuis.*

* *

ARGUMENTUM.

Trinitas Personarum divinarum formavit Decretum æternum de Nativitate Sanctissima Virginis, & trinitas virtutum executæ est illud in tempore.

ARTICULUS IV.

Virtutes formant corpora Sanctorum.

Plurimum differunt facere genealogiam hominum in terrâ, qui peccatores sunt, & facere illam hominum in cælo, qui sancti sunt. Ad efformandam genealogiam hominum in terrâ, dicitur, illos natos esse ex aliis hominibus, & hos ex aliis magis iterum iterumque antiquis, & exin collocantur in magno nu-

mero nomina eorum, quos habent, majorum. Sed quando ostenditur vera genealogia Sanctorum in cælo, dicitur, ipsos natos esse ex virtutibus. Sic Boëtius loquitur universim de omnibus justis: *Viri Sacri Corpus virtutes edificaverunt; dicit virtutes ædificare Sacrum Corpus, quod debeat esse palatium animæ sanctæ; siquidem*

Boëtius lib. de consolatione prosa 6.

R. P. Isaac Tom. III,

K

cum